

“Com a molts altres llocs del país, tenim un problema greu amb l’habitatge”

El cap de l’oposició, que també va ser alcalde (2015-2019), reconeix que va trobar un poble magnífic quan va venir-hi a viure des de Barcelona, però no amaga que això no evita que el jovent se’n vagi i que hi hagi molts problemes encara per resoldre.

Martí Vallès, en la seva etapa d'alcalde a Cassà.

LLUÍS SIMON - CASSÀ DE LA SELVA

Martí Vallès (1950, Barcelona) va ser durant 15 anys cap del Servei de Nefrologia del Trueta a Girona, però la seva jubilació va coincidir amb victòria històrica d'ERC a Cassà de la Selva (Gironès) per només cinc vots sobre l'actual alcalde. El 2019 va tornar a guanyar, aquesta vegada per tres vots, però va acabar a l'oposició per l'acord de la candidatura de l'alcalde (Junts) amb el PSC. Amb ell obrim el torn de paraula a caps de l'oposició i alcaldes corresponent a Cassà de la Selva.

Tanta incertesa en les eleccions municipals del 2015 i del 2019, és un fet gairebé inaudit a Catalunya.

Aquest és un poble convergent de tota la vida. Només van perdre fa molts anys per la polèmica de la línia d'alta tensió. El 2015 vam fer una proposta que va convèncer la majoria, encara que fos per molt pocs vots, i va ser un èxit. El 2019 vam tornar a guanyar i vam treure més vots que mai, però no estàvem disposats a acceptar que el PSC, amb només un representant, escollís l'alcalde. Ens vam mantenir fermes fins al final, però Junts no tenia la mateixa opinió. És una llàstima, però al final els números van ser els que van ser.

Hi deu haver una gran diferència entre ser alcalde i ser cap de l'oposició.

Evidentment. Soc metge i el salt a la política el vaig fer perquè m'ho van demanar. Ser alcalde és una actitud de servei que requereix el cent per cent del teu temps, i de vegades el cent deu o el cent quinze. La responsabilitat, a l'oposició, baixa. És una diferència abismal.

Per la seva experiència, quins són els grans reptes de Cassà?

S'ha de dir que moltes iniciatives que vam tirar endavant, l'actual equip de govern, gràcies a Déu, les ha mantingut. Vam considerar, per exemple, molt important crear un equip de promoció econòmica, que ni tan sols existia. També vam potenciar molt l'àrea de cultura i tirar endavant l'aposta per la Fira del Tap. Una altra àrea importantíssima a Cassà que vam potenciar és la d'urbanisme, sobretot tot allò que fa referència al barri vell. També vam apostar per fer la via verda, per atreure el turisme i el cicloturisme. Però hi ha molts temes per resoldre. Un dels més importants és el de les escombraries, una qüestió essencial. Tots els pobles del Gironès, excepte tres o quatre, han canviat el sistema que tenien pel porta a porta perquè l'altre és insostenible des d'un punt de vista econòmic. Anem pagant cada dia més i portar els residus a Solius o allà on sigui és enormement car. Ho hem de replantejar. Hem fet un pacte d'alcaldes assumint que la reducció del CO2 i el reciclatge són fonamentals, però el govern actual, després de tres anys, encara està donant voltes sense fer un pas endavant. Anem tard. Una altra preocupació és la de la mobilitat. Vam promoure un moviment de participació ciutadana, que tothom hi digués la seva durant tres anys. La prioritat havia de ser per als vianants i després les motos i els cotxes. Això va comportar una sèrie de canvis, com la creació també dels camins escolars segurs, però la circulació s'ha de continuar reduint, ha de ser tot més fluid.

La plaça de la Coma és un dels llocs que cal reestructurar?

Ja hi vam fer alguna iniciativa, com tancar-la els diumenges durant un període de temps. Però m'ho vull mirar més en general. Volem que tot el barri sigui més tranquil i pacificat quant a cotxes. Vam fer un pas endavant quan vam treure les voreres i el vam fer d'un sol nivell, perquè els cotxes haguessin d'anar més a poc a poc.

S'ha aturat la degradació del centre?

Aquest no és un problema només de Cassà, sinó també d'altres pobles. Hem de fer un esforç per millorar-lo més. Hi ha molts espais agradables per seure, xerrar i passejar i l'havíem de potenciar. Amb el temps ha anat perdent gent, les cases s'han anat buidant i molts comerços han desaparegut. Li havíem de donar un tomb. Primer des del punt de vista arquitectònic. Treure les voreres, que hi passessin menys cotxes i que la gent hi pogués caminar més tranquil·lament, i arreglant també totes les conduccions que passen per sota i també posant-hi més llum. Vam començar per aquí. Després, fiscalment, intentar ajudar perquè la gent hi vingui a viure o a posar-hi un comerç. Donar facilitats perquè s'hi puguin instal·lar, també als que vulguin reformar una casa, i que la gent jove també hi pugui venir, ja que hi tenim cases desocupades. És un procés que necessita temps. Tots recordem el barri vell de Girona de quaranta

anys enrere i com ha canviat. Va ser un alcalde el que va decidir que s'hi havien de posar i ho van fer. Crec que era la manera de començar i el govern actual ho està continuant. Discrepem, per exemple, en l'edifici que van tirar a terra a la plaça Cinto Verdaguer. Hi volen més aparcaments. Nosaltres tenim una altra idea. Menys cotxes i recuperar les places. Fer que tota la gent pugui passejar tranquil·lament.

Falta habitatge social també?

El tema de l'habitatge és un autèntic drama a tot arreu. Vam lluitar quatre anys per intentar aconseguir-ne. Vam detectar uns 160 habitatges buits de grans tenidors. És fàcil fer-ho: si no hi ha despesa d'aigua durant dos anys, això vol dir que l'habitatge està buit. També en vam detectar 150 més de privats on no hi vivia ningú. O sigui, en tenim uns 300 de buits que per un motiu o un altre no es posen al mercat. Els bancs no ens van ajudar i segueixen sense fer-ho. Vam aconseguir fer un pis de lloguer social. És una feina fonamental dels ajuntaments, però la lluita contra els grans bancs és bestial. El govern català també lluita per aconseguir que els grans tenidors posin els pisos de lloguer social i el govern espanyol ja s'ha carregat tres lleis. No hem de defallir en aquesta lluita. També tenim el problema de la gent jove, que se'n va del poble. Els lloguers són alts i si no ho revertim tindrem un problema.

Geogràficament Cassà és imbatible: prop de Girona, les Gavarres, la Costa Brava, l'aeroport...

Jo que soc de Barcelona i hi vaig viure quaranta anys, quan vaig venir aquí, a Cassà, vaig acabar dient que això no ho canviaria per res del món. És un lloc fantàstic i hauria de ser atractiu per a molta gent. De vegades hi acaba venint gent que treballa al polígon de Riudellots o a Girona. Si vens a viure aquí saps que tens escoles, serveis socials, sanitat, etcètera, però encara costa que els joves es quedin.

Culturalment també és un municipi amb un gran llegat, sobretot musical. S'està fent prou per mantenir-lo?

El regidor Josep Ferrer va fer una feinada en aquest camp i l'hi reconeix tothom. Tenim una programació estable de cinema, teatre i música. Un nivell que no tenia aquest poble. La cultura, com altres aspectes de la vida, cal cuidar-la i acostar-la al públic perquè en consumeixi i creixi a poc a poc i se'n pugui fer ús. Moltes iniciatives han continuat amb l'actual equip de govern, que les deu considerar bones, com ara la Fira del Tap i el Càntut, del qual ens en sentim molt orgullosos pel reconeixement que ha tingut arreu. No estem d'acord amb la sala de la Coma que es va llogar a La Caixa. Segurament falten sales d'exposicions més estables al poble.

Cassà va sortir als mitjans per l'agressió al director de l'institut. Què en pensa?

És un fet puntual que no havia succeït mai. Agredir un docent és un fet que està absolutament fora de lloc. I després altres temes com l'assetjament ens preocupen a tots, però l'equip de docents de l'institut hi està molt a sobre perquè no passi i punt.

Hi haurà canvis en la candidatura del 2023?

No soc militant d'ERC, sinó simpatitzant, i sempre he defensat la idea que ha tingut el partit per a aquest poble. Vam guanyar el 2015 i també el 2019, per molt pocs vots, però mai n'havíem tret tants. Ara hi haurà la candidatura de Fem Cassà, que vol ser encara més àmplia, amb gent absolutament de totes les sensibilitats personals, ideològiques i socials. Ja s'hi està treballant i tothom hi podrà dir la seva. Això sí, després de vuit anys, també em jubilo de la política. La persona que ve té molta fermesa.

Publicat a: El Punt Avui, 20 d'agost de 2022

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2181531-com-a-molts-altres-llocs-del-pais-tenim-un-problema-greu-amb-l-habitatge.html>